

ЗАТВЕРДЖЕНО

рішенням Урядового комітету з питань
європейської та євроатлантичної інтеграції,
міжнародного співробітництва, правової
політики та правоохоронної діяльності
від 20 березня 2025 р.
(протокол № 3)

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 97/9/ЄС**від 03 березня 1997 року про****схеми компенсації інвесторам**

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, зокрема його статтю 57(2),

Беручи до уваги пропозицію Комісії ⁽¹⁾,Беручи до уваги висновок Європейського економічно-соціального комітету ⁽²⁾,Беручи до уваги висновок Європейського монетарного інституту ⁽³⁾,Діючи згідно з процедурою, встановленою в статті 189b Договору ⁽⁴⁾, на основі спільного тексту, затвердженого Погоджувальним комітетом 18 грудня 1996 року,

- (1) Оскільки 10 травня 1993 року Рада ухвалила Директиву 93/22/ЄЕС про інвестиційні послуги у сфері цінних паперів ⁽⁵⁾; оскільки Директива є засадничим інструментом для формування внутрішнього ринку для інвестиційних фірм;
- (2) Оскільки Директива 93/22/ЄЕС встановлює пруденційні правила, яких інвестиційні фірми повинні дотримуватися повсякчас, включно з правилами, мета яких полягає у тому, щоб якомога краще захистити права інвесторів стосовно належним їх коштів або інструментів;
- (3) Оскільки, жодна система нагляду, однак, не може забезпечити повного захисту, зокрема, від вчинення актів шахрайства;
- (4) Оскільки захист інвесторів і підтримання довіри до фінансової системи є важливими аспектами формування і належного функціонування внутрішнього ринку у цій сфері; оскільки для досягнення цієї мети важливо, щоб усі держави-члени мали схеми компенсації інвесторам, які гарантували б гармонізований мінімальний рівень захисту, щонайменше для дрібних інвесторів, для випадків, коли інвестиційна фірма втрачає спроможність виконувати взяті на себе зобов'язання перед своїми клієнтами-інвесторами;

¹ ОВ № С 321, 27.11.1993, с. 15 та ОВ № С 382, 31.12.1994, с. 27.

² ОВ № С 127, 07.05.1994, с. 1.

³ Висновок від 28 липня 1995 року.

⁴ Висновок Європейського Парламенту від 19 квітня 1994 року (ОВ № С 128, 09.05.1994, с. 85), Спільна позиція Ради від 23 жовтня 1995 року (ОВ № С 320, 30.11.1995, с. 9) та Рішення Європейського Парламенту від 12 травня 1996 року (ОВ № С 96, 01.04.1996, с. 28). Рішення Ради від 17 лютого 1997 року та Рішення Європейського Парламенту від 19 лютого 1997 року (ОВ № С 85, 17.03.1997). ⁵ ОВ № L 141, 11.06.1993, с. 27.

- (5) Оскільки дрібні інвестори таким чином зможуть купувати інвестиційні послуги від філій інвестиційних фірм Співтовариства або на основі транскордонного надання послуг з таким самим рівнем довіри, що й від вітчизняних інвестиційних фірм, знаючи, що для них буде доступний гармонізований мінімальний рівень захисту у випадку, коли інвестиційна фірма втрачає спроможність виконувати взяті на себе зобов'язання перед своїми клієнтами-інвесторами;
- (6) Оскільки у разі відсутності такої мінімальної гармонізації держава-член ведення діяльності з міркувань захисту інвестора може вважати виправданою для себе встановлення вимоги членства у схемі компенсації, коли інвестиційна фірма Співтовариства, що працює через філію чи на умовах свободи надання послуг, або не є членом жодної схеми компенсації інвесторам у своїй державі-члені розташування головного офісу, або є членом схеми, що не була визнана такою, яка пропонує еквівалентний рівень захисту; оскільки така вимога може обмежити функціонування внутрішнього ринку;
- (7) Оскільки попри те, що більшість держав-членів на поточний час мають певні механізми компенсації інвесторам, такі механізми загалом не охоплюють усі інвестиційні фірми, які мають єдину ліцензію, передбачену Директивою 93/22/ЄЕС;
- (8) Оскільки, таким чином, від усіх держав-членів необхідно вимагати наявності схеми компенсації інвесторам або схем, членство у яких буде у кожній інвестиційній фірмі; оскільки кожна схема повинна охоплювати грошові кошти та інструменти, які утримує інвестиційна фірма у зв'язку з інвестиційними операціями інвестора, які у випадку, коли інвестиційна фірма втратить спроможність виконувати взяті на себе зобов'язання перед своїми клієнтами-інвесторами, неможливо буде повернути інвестору; оскільки це жодним чином не обмежує правила і процедури, які застосовуються у кожній державі-члені стосовно рішень, що їх буде ухвалено у випадку неплатоспроможності або ліквідації інвестиційної фірми;
- (9) Оскільки означення інвестиційної фірми включає кредитні установи, які мають ліцензію на надання інвестиційних послуг; оскільки від кожної такої кредитної установи необхідно вимагати наявності членства у схемі компенсації інвесторам, що охоплюватиме її інвестиційний бізнес; оскільки, однак, не обов'язково вимагати від кредитної установи членства у двох окремих схемах, якщо існує одна схема, яка відповідає вимогам як цієї Директиви, так і Директиви Європейського Парламенту і Ради 94/19/ЄС від 30 травня 1994 року про схеми гарантування депозитів ⁽¹⁾; оскільки, однак, у випадку, коли інвестиційні фірми є кредитними установами, у певних випадках може бути складно відрізнити депозити, які покриває Директива 94/19/ЄС, та грошові кошти, що утримуються у зв'язку з інвестиційним бізнесом; оскільки державам-членам слід дозволити визначати, яку з двох директив потрібно застосовувати для таких вимог;
- (10) Оскільки згідно з Директивою 94/19/ЄС державі-члену дозволено звільняти кредитну установу від зобов'язання щодо членства у схемі гарантування депозитів, якщо така кредитна установа є членом системи, яка захищає саму кредитну установу, і зокрема гарантує її платоспроможність; оскільки якщо кредитна установа, що є членом такої системи, також є інвестиційною фірмою, державі-члену також має бути дозволено, за умови дотримання певних вимог, звільняти таку інвестиційну фірму від зобов'язання щодо членства у схемі компенсації інвесторам;
- (11) Оскільки гармонізований мінімальний рівень компенсації 20 000 ЕКЮ для кожного інвестора повинен бути достатнім для захисту інтересів дрібного інвестора у випадку, коли інвестиційна фірма виявиться неспроможною виконувати свої зобов'язання перед своїми клієнтами-інвесторами; оскільки, таким чином, встановлення гармонізованого рівня компенсації 20 000 ЕКЮ

¹ ОВ № L 135, 31.05.1994, с. 5.

видається розсудливим; оскільки, як і в Директиві 94/19/ЄС, для забезпечення дотримання відповідності зазначеному рівню можуть виявитися необхідними перехідні положення, оскільки ця вимога застосовується однаково до всіх держав-членів, які станом на момент ухвалення цієї Директиви не мають жодної такої схеми;

- (12) Оскільки аналогічна сума передбачена Директивою 94/19/ЄС;
- (13) Оскільки для того, щоб заохотити інвесторів виявляти належну увагу при виборі інвестиційних фірм, розсудливо дозволити державам-членам вимагати від інвесторів взяття на себе частки будь-яких втрат; оскільки, однак, інвестор повинен бути захищений щонайменше на 90% від будь-яких втрат, поки рівень виплати компенсації досягне мінімального рівня Співтовариства; (14) Оскільки певні схеми держав-членів пропонують рівні покриття вищі, ніж гармонізований мінімальний рівень захисту відповідно до цієї Директиви; оскільки, однак, видається небажаним вимагати будь-яких змін у таких схемах у цьому зв'язку;
- (15) Оскільки збереження в схемах Співтовариства практики надання рівнів покриття, що є вищими за гармонізований мінімальний рівень захисту, може привести до розбіжностей у компенсації та нерівних умов конкуренції між національними інвестиційними фірмами та філіями фірм з інших держав-членів; оскільки для протидії таким недолікам філіям необхідно надати право набувати членства у схемах країн ведення діяльності, щоб вони могли пропонувати своїм інвесторам таке саме покриття, яке передбачене схемами країн, у яких вони розташовані; оскільки доцільно, щоб у своєму звіті про застосування цієї Директиви Комісія зазначала міру, якою філії скористалися такою опцією, та будь-які труднощі, з якими філії або схеми компенсації інвесторам зіткнулися при виконанні таких положень; оскільки не виключена можливість того, що схеми держав-членів розташування головного офісу будуть пропонувати таке додаткове покриття з урахуванням умов, визначених такими схемами;
- (16) Оскільки потрясіння на ринку можуть бути спричинені роботою філій інвестиційних фірм, що мають осідок у державах-членах, інших ніж держави-члени походження, які пропонують рівні покриття вищі, ніж пропоновані інвестиційними фірмами, які отримали ліцензію в їхніх державах-членах ведення діяльності; оскільки недоцільно, щоб рівень чи обсяг покриття, пропонованого схемами компенсації, були інструментом конкуренції; оскільки, таким чином, необхідно принаймні на початковий період встановити, щоб ані рівень, ані обсяг покриття, пропонованого схемою компенсації держави-члена розташування головного офісу для інвесторів у філіях, розташованих в іншій державі-члені, не перевищували максимальний рівень або обсяг, які пропонуються відповідною схемою в державі-члені ведення діяльності; оскільки будь-які потрясіння на ринку необхідно аналізувати на ранній стадії виникнення на основі здобутого досвіду та у світлі досягнень у фінансовому секторі;
- (17) Оскільки держава-член повинна мати змогу виключати з покриття, яке надається схемами компенсації інвесторам, певні спеціальні категорії інвестицій або інвесторів, якщо вона не вважає, що їм потрібен спеціальний захист;
- (18) Оскільки в деяких державах-членах за схеми компенсації інвесторам відповідають професійні організації; оскільки в інших державах-членах є схеми, що були засновані та регулюються на встановленій законом основі; оскільки таке розмаїття статусу створює проблему лише стосовно обов'язковості членства і виключення зі схем; оскільки, таким чином, необхідно вжити заходів для обмеження повноважень схем у цій сфері;
- (19) Оскільки інвестор повинен отримувати компенсацію без надмірної затримки, як тільки було встановлено дійсність його вимоги; оскільки сама схема компенсації повинна встановити розумний

період для подання вимог; оскільки, однак, факт завершення такого періоду не може позбавляти права на компенсацію інвестора, який з обґрунтованих причин не зміг пред'явити вимогу в межах визначеного часу;

- (20) Оскільки інформування інвесторів про механізми компенсації є важливим елементом захисту інвесторів; оскільки стаття 12 Директиви 93/22/ЄЕС вимагає від інвестиційних фірм інформувати інвесторів перед тим, як вести бізнес із ними, про можливість застосування схеми компенсації; оскільки, отже, ця Директива має встановлювати правила щодо інформування таких потенційних інвесторів стосовно схем компенсації, що стосуються їхнього інвестиційного бізнесу;
- (21) Оскільки, однак, нерегульоване використання в рекламі покликань на суму та обсяг схеми компенсації може впливати на стабільність фінансової системи або на довіру інвесторів; оскільки, таким чином, держави-члени повинні встановлювати правила для обмеження таких покликань;
- (22) Оскільки в принципі ця Директива вимагає, щоб усі інвестиційні фірми набули членства у схемі компенсації інвесторам; оскільки директиви, що регулюють допуск будь-яких інвестиційних фірм, головний офіс яких розташований у країні, що не є членом, та зокрема Директива 93/22/ЄЕС, дозволяють державам-членам вирішувати, чи надавати та за яких умов надавати філіям таких інвестиційних фірм дозвіл на ведення діяльності на своїх територіях; оскільки такі філії не матимуть свободи надання послуг відповідно до другого параграфу статті 59 Договору або права на осідок в інших державах-членах, ніж ті, у яких вони мають осідок; оскільки, відповідно, держава-член, яка надала дозвіл таким філіям, повинна вирішувати, як застосовувати принципи цієї Директиви до таких філій відповідно до статті 5 Директиви 93/22/ЄЕС, з одночасним забезпеченням потреби у захисті інвесторів та збереження цілісності фінансової системи; оскільки важливо, щоб інвестори таких філій були повною мірою ознайомлені з механізмами компенсації, які до них застосовуються;
- (23) Оскільки немає необхідності гармонізувати в цій Директиві способи, якими має здійснюватися фінансування схем компенсації інвесторам, зважаючи на те, що з одного боку витрати на фінансування таких схем повинні, в принципі, нести самі інвестиційні фірми, а з іншого боку фінансова спроможність таких схем повинна бути пропорційною їх зобов'язанням; оскільки це не повинно, однак, порушувати стабільність фінансової системи відповідної держави-члена;
- (24) Оскільки ця Директива не повинна призводити до притягнення за позовами інвесторів до відповідальності держав-членів або їхніх компетентних органів за забезпечення створення чи офіційного визнання однієї або більше схем для компенсації інвесторам або захисту інвесторів відповідно до умов, прописаних у цій Директиві;
- (25) Оскільки, як наслідок, для завершення формування внутрішнього ринку для інвестиційних фірм необхідний мінімальний ступінь гармонізації механізмів компенсації інвесторам, адже це забезпечить можливість для інвесторів вести бізнес із такими фірмами з більшою довірою, особливо до фірм з інших держав-членів, та дасть змогу уникати будь-яких труднощів, що виникають через застосування державою-членом ведення діяльності національних правил захисту інвесторів, які не узгоджені на рівні Співтовариства; оскільки зобов'язальна Директива Співтовариства є єдиним інструментом, який є відповідним для досягнення бажаної мети в умовах загальної відсутності механізмів компенсації інвесторам, які б охоплювали сферу дії Директиви 93/22/ЄЕС; оскільки ця Директива стосується тільки мінімально необхідної гармонізації, що дає можливість державам-членам передбачати ширше або вище покриття, якщо вони цього бажають, і надає державам-членам необхідну свободу дій у частині організації та фінансування схем компенсації інвесторам,

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Для цілей цієї Директиви:

1. «інвестиційна фірма» означає інвестиційну фірму, як означено у статті 1(2) Директиви 93/22/ЄЕС,
 - що отримала ліцензію відповідно до статті 3 Директиви 93/22/ЄЕС,
або
 - що отримала ліцензію кредитної установи відповідно до Директиви Ради 77/780/ЄЕС⁽¹⁾ та Директиви Ради 89/646/ЄЕС⁽²⁾, ліцензія якої охоплює одну чи більше інвестиційних послуг, що зазначені у переліку в секції А додатка до Директиви 93/22/ЄЕС;
2. «інвестиційний бізнес» означає будь-яку інвестиційну послугу згідно з означенням у статті 1(1) Директиви 93/22/ЄЕС та послугу, зазначену в пункті 1 секції С додатка до зазначеної Директиви,
3. «інструменти» означає інструменти, перелік яких наведено в секції В додатка до Директиви 93/22/ЄЕС;
4. «інвестор» означає будь-яку особу, яка довірила свої гроші або інструменти інвестиційній фірмі у зв'язку з інвестиційним бізнесом;
5. «філія» означає місце ведення діяльності, яке є частиною інвестиційної фірми, не є юридичною особою та надає інвестиційні послуги, на надання яких інвестиційна фірма має ліцензію; усі місця ведення діяльності, створені в одній державі-члені інвестиційною фірмою, головний офіс якої розташований в іншій державі-члені, вважаються однією філією;
6. «спільний інвестиційний бізнес» означає інвестиційний бізнес, що здійснюється за рахунок двох або більше осіб або на який дві або більше осіб мають права, що здійснюються за допомогою підпису однієї або більше таких осіб;
7. «компетентні органи» означає органи, визначені у статті 22 Директиви 93/22/ЄЕС; такими органами можуть бути, якщо доцільно, органи, визначені у статті 1 Директиви Ради 92/30/ЄЕС від 6 квітня 1992 року про нагляд за кредитними установами на консолідованій основі⁽³⁾.

Стаття 2

¹ Перша директива Ради 77/780/ЄЕС від 12 грудня 1977 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень щодо започаткування та ведення діяльності кредитних установ (ОВ № L 322, 17.12.1977, с. 30). Директива з

² Перша директива Ради 89/646/ЄЕС від 15 грудня 1989 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень щодо започаткування та ведення діяльності кредитних установ 77/780/ЄЕС (ОВ № L 386, 30.12.1989, с. 1). Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 92/30/ЄЕС (ОВ № L 110, 28.04.1992, с. 52).

³ ОВ № L 110, 28.04.1992, с. 52.

³ ОВ № L 110, 28.04.1992, с. 52.

1. Кожна держава-член забезпечує, щоб на її території були впроваджені і офіційно визнані одна або більше схем компенсації інвесторам. За винятком обставин, передбачених у другому підпараграфі та в статті 5(3), жодна інвестиційна фірма, що отримала ліцензію в такій державі-члені, не може вести інвестиційний бізнес, поки вона не буде членом однієї з таких схем.

Держава-член може, однак, звільнити кредитну установу, до якої застосовується ця Директива, від зобов'язання щодо членства у схемі компенсації інвесторам, якщо така кредитна установа вже звільнена від зобов'язання щодо членства у схемі гарантування депозитів згідно з статтею 3(1) Директиви 94/19/ЄС, за умови що захист і інформація, що надаються вкладникам, також надаються інвесторам на тих самих умовах, і таким чином інвестори мають захист щонайменше еквівалентний тому, який надається схемою компенсації інвесторам.

Будь-яка держава-член, яка скористається цією опцією, повинна повідомити про це Комісію; вона, зокрема, повинна повідомити характеристики відповідних систем захисту та надати перелік кредитних установ, які вони охоплюють для цілей цієї Директиви, а також про будь-які подальші зміни у наданій інформації. Комісія інформує про це Раду.

2. Схема повинна передбачати покриття для інвесторів відповідно до статті 4 у таких двох випадках:

- компетентні органи встановили у своєму рішенні, що на їхню думку інвестиційна фірма на поточний момент із причин, що безпосередньо пов'язані з її фінансовими обставинами, є неспроможною виконувати свої зобов'язання, що виникли у зв'язку із вимогами інвесторів, та що відсутня перспектива того, що вона буде здатна зробити це найближчим часом, або
- судовий орган ухвалив постанову з причин, що безпосередньо пов'язані з фінансовими обставинами інвестиційної фірми, та таке рішення призвело до тимчасового зупинення спроможності інвесторів висувати вимоги до неї, залежно від того, що з них настане раніше.

Покриття повинне надаватися стосовно вимог, що виникли у зв'язку з нездатністю інвестиційної фірми:

□ повернути грошові кошти, що повинні бути виплачені або належать інвесторам та зберігаються від їхнього імені у зв'язку з інвестиційним бізнесом,

або

повернути інвесторам будь-які інструменти, що їм належать, щодо яких здійснюється адміністрування чи управління від їхнього імені у зв'язку з інвестиційним бізнесом, відповідно до правових та договірних умов, що застосовуються.

3. Будь-яка вимога згідно з параграфом 2 до кредитної установи, яка у відповідній державі-члені підпадатиме як під дію цієї Директиви та Директиви 94/19/ЄС, повинна бути спрямована такою державою-членом до схеми згідно з першою чи другою із зазначених директив, яку держава-члена вважатиме доцільною. Жодна вимога відповідно до зазначених директив не може вважатися прийнятною для цілей виплати компенсації більше одного разу.

4. Сума вимоги інвестора обчислюється відповідно до правових та договірних умов, зокрема, стосовно взаємозаліку і зустрічних вимог, що застосовуються до оцінювання суми коштів або вартості станом на дату ухвалення рішення чи постанови, зазначених у параграфі 2, і така сума по можливості повинна визначатися за ринковою вартістю інструментів, що належать інвестору, які інвестиційна фірма не спроможна сплатити або повернути.

Стаття 3

Вимоги у зв'язку з операціями, щодо яких набуло остаточної сили рішення про вчинення кримінального злочину з відмивання грошей, як визначено у статті 1 Директиви Ради 91/308/ЄЕС від 10 червня 1991 року про запобігання використанню фінансової системи для відмивання грошей ⁽¹⁾, повинні бути виключені з будь-якої компенсації згідно зі схемами компенсації інвесторам.

Стаття 4

1. Держава-член повинна гарантувати, що схеми забезпечують покриття не менше 20 000 ЕКЮ на кожного інвестора стосовно вимог, зазначених у статті 2(2).

До 31 грудня 1999 року держави-члени, у яких після ухвалення цієї Директиви, покриття становитиме менше 20 000 ЕКЮ, можуть залишити такий нижчий рівень покриття за умови, що воно становитиме не менше 15 000 ЕКЮ. Така опція також доступна державам-членам, до яких застосовуються перехідні положення другого підпараграфу статті 7(1) Директиви 94/19/ЄС.

2. Держава-член може передбачити, що певних інвесторів буде виключено з покриття схеми або до них застосовуватиметься нижчий рівень покриття. Такі виключення наведені у переліку в додатку I.

3. Ця стаття не перешкоджає збереженню чи ухваленню положень, які передбачають для інвесторів вищий рівень або більш комплексний характер покриття.

4. Держава-член може обмежити покриття, передбачене у параграфі 1, або обмежити зазначений у параграфі 3 рівень покриття певною відсотковою часткою від вимоги інвестора. Однак, відсоткова частка покриття повинна дорівнювати чи перевищувати 90% вимоги, якщо сума, що належить до виплати за схемою, нижча 20 000 ЕКЮ.

Стаття 5

1. Якщо інвестиційна фірма, від якої вимагається наявність членства у схемі відповідно до статті 2(1), не виконує зобов'язання, покладені на неї як на члена такої схеми, про це необхідно повідомити компетентні органи, які видали їй ліцензію, та, у співпраці зі схемою компенсації, повинні бути вжиті всі відповідні заходи, включно із застосуванням санкцій, для забезпечення виконання такою інвестиційною фірмою своїх зобов'язань.

2. Якщо такі заходи не в змозі гарантувати дотримання інвестиційною фірмою своїх зобов'язань, схема може, якщо національним правом передбачена можливість виключення члена, за чіткої згоди компетентних органів надіслати інвестиційній фірмі не менше ніж за 12 місяців заздалегідь попередження про свій намір позбавити інвестиційну фірму членства у схемі. Схема повинна продовжувати надавати покриття згідно з другим підпараграфом статті 2(2) стосовно інвестиційного бізнесу, що здійснюється протягом такого періоду. Якщо після закінчення такого періоду попередження

¹ ОВ № L 166, 28.06.1991, с. 77.

інвестиційна фірма не виконає свої зобов'язання, за отримання чіткої згоди компетентних органів схема може позбавити фірму членства. 3. Якщо національне право дозволяє, та за чіткої згоди компетентних органів, які надали їй ліцензію, інвестиційна фірма, виключена зі схеми компенсації інвесторам, може продовжувати надавати інвестиційні послуги, якщо до свого виключення зі схеми вона запровадила альтернативні механізми компенсації, які гарантують, що інвестори матимуть покриття щонайменше еквівалентне покриттю, яке пропонувала офіційно визнана схема, та що характеристики такого покриття є еквівалентними характеристикам офіційно визнаної схеми.

4. Якщо інвестиційна фірма, виключення якої зі схеми пропонується відповідно до параграфу 2, не спроможна запровадити альтернативні механізми, що відповідають умовам, передбаченим у параграфі 3, компетентні органи, які надали їй ліцензію, повинні відкликати відповідну ліцензію.

Стаття 6

Після відкликання ліцензії інвестиційної фірми покриття, передбачене згідно з другим підпараграфом статті 2(2), продовжує надаватися стосовно інвестиційного бізнесу, здійсненого до моменту відкликання.

Стаття 7

1. Схеми компенсації інвесторам, запроваджені та офіційно визнані в державі-члені відповідно до статті 2(1), мають також поширюватися на інвесторів у філіях, які засновані інвестиційними фірмами в інших державах-членах.

До 31 грудня 1999 року ані рівень, ані обсяг, включно з відсотковою часткою, покриття, що надається, не може перевищувати максимальний рівень або обсяг покриття, яке пропонується відповідною схемою компенсації на території держави-члена ведення діяльності. До зазначеної дати Комісія повинна підготувати звіт на основі досвіду, здобутого у процесі застосування цього підпараграфу та статті 4(1) Директиви 94/19/ЄС, стосовно зазначеного вище, та розглянути питання потреби у продовженні дії цих положень. У разі потреби Комісія повинна подати до Європейського Парламенту і Ради пропозицію щодо внесення змін до Директиви стосовно продовження дії цих положень.

Якщо рівень або межі, включно з відсотковою часткою, покриття, що пропонується схемою компенсації інвесторам у державі-члені ведення діяльності, перевищує рівень покриття чи обсяг, що надаються у державі-члені, у якій інвестиційна фірма отримала ліцензію, держава-член ведення діяльності повинна забезпечити, щоб на її території існувала офіційно визнана схема, у якій філія може набути членства на добровільних засадах, щоб розширити покриття до рівня та обсягу, які її інвестори вже мають в силу її членства у схемі в своїй державі-члені розташування головного офісу.

Якщо філія приєднується до такої схеми, така схема повинна охоплювати категорію установи, до якої належить або до якої є найбільш близькою відповідна філія у своїй державі-члені ведення діяльності.

Держава-член повинна забезпечити встановлення об'єктивних та загальних умов, що застосовуються до членства філій у всіх схемах компенсації інвесторам. Допуск до членства повинен бути обумовлений дотриманням філією певних зобов'язань щодо членства, зокрема, щодо сплати всіх внесків та інших зборів. При імплементації цього параграфу держави-члени повинні дотримуватися керівних принципів, визначених у додатку II.

2. Якщо філія, яка обрала опцію добровільного членства згідно з параграфом 1, не дотримується зобов'язань, передбачених для члена схеми компенсації інвесторам, про це необхідно повідомити

компетентні органи, які надали їй ліцензію, та, у співпраці зі схемою компенсації, повинні бути вжиті всі заходи, необхідні для забезпечення виконання такою філією згаданих вище зобов'язань.

Якщо такі заходи не можуть забезпечити дотримання філією зобов'язань, зазначених у цій статті, то після відповідного періоду попередження, який складає не менше 12 місяців, схема компенсації, за згоди компетентних органів, які надали їй ліцензію, може виключити філію з числа членів схеми. На операції інвестиційного бізнесу, здійснені до дати виключення, і після такої дати продовжує надаватися покриття компенсаційною схемою, у якій філія мала добровільне членство. Інвесторів повинно бути поінформовано про відкликання додаткового покриття та про дату, з якої відкликання набуде чинності.

Стаття 8

1. Покриття, передбачене у статті 4(1), (3) та (4), застосовується до сукупного обсягу вимог інвестора в одній інвестиційній фірмі відповідно до положень цієї Директиви незалежно від кількості рахунків, валюти та розташування у Співтоваристві.

Однак, держави-члени можуть передбачити виключення з покриття чи менше покриття для коштів у валютах, інших ніж валюти держав-членів та ЕКЮ. Ця опція не застосовується до інструментів.

2. При обчисленні покриття, передбаченого у статті 4(1), (3) та (4), до уваги береться частка кожного інвестора у спільному інвестиційному бізнесі.

За відсутності спеціальних положень, вимоги повинні бути розділені між інвесторами порівну.

Держави-члени можуть передбачити, що вимоги щодо спільного інвестиційного бізнесу, на який мають права дві або більше осіб як члени ділового товариства, асоціації чи об'єднання подібного характеру, що не має правосуб'єктності, для цілей обчислення лімітів, передбачених у статті 4(1), (3) та (4), можуть бути об'єднані та можуть розглядатися як такі, що виникли у зв'язку з інвестицією, здійсненою єдиним інвестором.

3. Якщо інвестор не має абсолютного права розпоряджатися коштами або цінними паперами, якими він володіє, компенсацію повинна отримувати особа, яка має таке абсолютне право, за умови що така особа була або може бути ідентифікована до дати ухвалення рішення чи постанови, зазначених у статті 2(2).

Якщо дві чи більше осіб мають абсолютне право, під час розрахунку лімітів, встановлених у статті 4(1), (3) та (4), необхідно враховувати частку кожної з таких осіб відповідно до їхніх домовленостей щодо управління сумами або цінними паперами.

Це положення не застосовується до компаній колективного інвестування.

Стаття 9

1. Схема компенсації повинна вжити відповідних заходів для інформування інвесторів про ухвалення рішення чи постанови, зазначених у статті 2(2) та, якщо їм належить виплатити компенсацію, забезпечити якомога скорішу виплату компенсації. Схема компенсації може встановити період, протягом якого інвестори зобов'язані подавати свої вимоги. Такий період повинен бути не меншим п'яти місяців від згаданої вище дати ухвалення рішення або постанови або від дати, коли таке рішення або постанова були оприлюднені.

Однак, сам факт завершення зазначеного періоду не може бути використаний схемою для відмови у покритті інвестору, який не зміг своєчасно скористатися своїм правом на компенсацію.

2. Схема повинна побудувати свою роботу так, щоб здійснювати виплати за вимогами інвесторів якомога скоріше, та щонайпізніше протягом трьох місяців з моменту встановлення прийнятності та суми вимоги.

За виняткових обставин та в особливих випадках схема компенсації може звернутися до компетентних органів із запитом про продовження передбаченого періоду. Таке продовження не може перевищувати три місяці.

3. Незважаючи на часові обмеження, встановлені у параграфі 2, якщо проти інвестора або іншої особи, яка має право на інвестиційний бізнес або має частку в ньому, висунуто звинувачення у злочині, пов'язаному з відмиванням грошей, як визначено у статті 1 Директиви 91/308/ЄЕС, схема компенсації може призупинити будь-які виплати до ухвалення рішення суду.

Стаття 10

1. Держави-члени повинні забезпечити, щоб усі інвестиційні фірми вживали відповідних заходів стосовно надання дійсним та потенційним інвесторам інформації, необхідної для ідентифікації схеми компенсації інвесторам, членом якої є інвестиційна фірма та її філії на території Співтовариства, або будь-якого альтернативного механізму, передбаченого згідно з другим підпараграфом статті 2(1) або статті 5(3). Інвесторів повинно бути проінформовано про відповідні умови схеми компенсації інвесторам та будь-якого інвестиційного механізму, в тому числі про суму та обсяг покриття, яке пропонує схема компенсації, та про будь-які правила, встановлені державами-членами на виконання статті 2(3). Така інформація повинна надаватися у чіткій та зрозумілій формі.

Також на запит повинна надаватися інформація стосовно умов, які застосовуються до компенсації, та щодо формальних вимог, дотримання яких є обов'язковим для отримання компенсації.

2. Інформація, передбачена в параграфі 1, повинна надаватися у спосіб, передбачений національним правом, офіційною мовою чи мовами держави-члена, у якій філія має осідок.

3. Держави-члени повинні встановити правила, які обмежують використання в рекламі інформації, зазначеної в параграфі 1, щоб таке використання не впливало на стабільність фінансової системи або на довіру інвесторів. Зокрема, держава-член може обмежити рекламу лише до покликання на схему, членом якої є інвестиційна фірма.

Стаття 11

1. Усі держави-члени повинні перевірити, чи мають філії, відкриті інвестиційною фірмою, головний офіс якої розташований поза межами Співтовариства, покриття, яке є еквівалентним покриттю, передбаченому у цій Директиві. Якщо таке покриття відсутнє, відповідно до статті 5 Директиви 93/22/ЄЕС держава-член може встановити, що філії, відкриті інвестиційною фірмою, головний офіс якої розташований поза межами Співтовариства, повинні стати членами схем компенсації інвесторам, що функціонують на її території.

2. Дійсним та потенційним інвесторам у філіях, відкритих інвестиційною фірмою, головний офіс якої розташований поза межами Співтовариства, така інвестиційна фірма повинна надавати всю відповідну інформацію стосовно механізмів компенсації, які покривають їхні інвестиції.

3. Інформація, передбачена в параграфі 2, повинна надаватися у спосіб, передбачений національним правом, офіційною мовою чи мовами держави-члена, у якій філія має осідок, та повинна бути викладена у чіткій та зрозумілій формі.

Стаття 12

Без обмеження будь-яких інших прав, які можуть існувати відповідно до національного права, схеми, що здійснюють виплати компенсацій інвесторам, повинні мати право на суброгацію прав таких інвесторів під час процедури ліквідації на суми, що дорівнюють їхнім виплатам.

Стаття 13

Держави-члени повинні забезпечити, щоб право інвестора на компенсацію могло бути предметом позову інвестора проти схеми компенсації.

Стаття 14

До 31 березня 1999 року Комісія повинна подати Європейському Парламенту і Раді звіт про застосування цього Регламенту. У відповідних випадках, такий звіт повинен супроводжуватися пропозиціями щодо внесення змін до цієї Директиви.

Стаття 15

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог цієї Директиви, не пізніше 26 вересня 1998 року. Вони негайно інформують про це Комісію.

Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням в разі їх офіційної публікації. Методи здійснення таких покликань встановлюють держави-члени.

2. Держави-члени передають Комісії текст основних положень національного права, які вони ухвалюють у сфері регулювання цієї Директиви.

Стаття 16

Статтю 12 Директиви 93/22/ЄЕС скасовано з набуттям скасування чинності з дати, зазначеної у статті 15(1).

Стаття 17

Ця Директива набуває чинності в день її публікації в *Офіційному віснику Європейських Співтовариств*.

Стаття 18

Цю Директиву адресовано державам-членам.

Вчинено у Брюсселі 03 березня 1997 року.

За Європейський Парламент

Президент

J.M. GIL-ROBLES

За Раду

Президент

M. DE
BOER

ДОДАТОК I**СПИСОК ВИКЛЮЧЕНЬ, ЗАЗНАЧЕНИХ У СТАТТІ 4(2)**

1. Професійні та інституційні інвестори, включаючи:
 - інвестиційні фірми, як означено у статті 1(2) Директиви 93/22/ЄЕС,
 - кредитні установи, як означено у першому абзаці статті 1 Директива Ради 77/780/ЄЕС,
 - фінансові установи, як означено у статті 1(6) Директиви Ради 89/646/ЄЕС,
 - страхові компанії,
 - компанії колективного інвестування, пенсійні фонди.Інші професійні та інституційні інвестори.
2. Наднаціональні установи, державні та центральні адміністративні органи.
3. Провінційні, регіональні, місцеві та муніципальні органи.
4. Директори, керівники та персонально зобов'язані учасники інвестиційних фірм, особи з володінням 5% та більше у капіталі таких інвестиційних фірм, особи, відповідальні за проведення обов'язкового аудиту бухгалтерської документації інвестиційних фірм та інвестори з подібним статусом в інших фірмах у межах тієї самої групи, що й фірма.
5. Близькі родичі та сторонні особи, що діють від імені інвесторів, зазначених у пункті 4.
6. Інші фірми у тій самій групі.
7. Інвестори, які несуть відповідальність за певні факти або отримують вигоду у зв'язку з певними фактами, що стосуються інвестиційної фірми, що спричиняє фінансові труднощі для фірми або сприяє погіршенню її фінансового становища. 8. Компанії, які мають розмір, для якого не дозволяється складання спрощеної балансової відомості згідно зі статтею 11 Четвертої Директива Ради 78/660/ЄЕС від 25 липня 1978 року, що ґрунтується на статті 54(3)(g) Договору, про річну звітність певних типів компаній ⁽¹⁾.

¹ ОВ № L 222, 14.08.1978, с. 11. Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 94/8/ЄС (ОВ № L 82, 25.03.1994, с. 33).

ДОДАТОК II**КЕРІВНІ ПРИНЦИПИ**

(зазначені у п'ятому підпараграфі статті 7(1))

Якщо філія приєднується до схеми держави-члена розташування головного офісу з метою надання додаткового покриття, схема держави-члена ведення діяльності у двосторонньому порядку розробляє зі схемою держави-члена розташування головного офісу правила та процедури стосовно виплати компенсації інвесторам такої філії. До розробки таких процедур та визначенні умов членства, що застосовуються до такої філії, застосовуються такі принципи (як зазначено у статті 7(1)):

- (a) схема держави-члена ведення діяльності залишатиме за собою повні права встановлювати об'єктивні та загальні правила щодо участі інвестиційних фірм; вона матиме змогу вимагати надання відповідної інформації та матиме право перевіряти таку інформацію у компетентних органів держави-члена розташування головного офісу;
 - (b) схема держави-члена ведення діяльності задовольнятиме вимоги стосовно додаткової компенсації після того, як компетентні органи держави-члена розташування головного офісу поінформують її про ухвалення рішення чи постанови, зазначених у статті 2(2). До здійснення виплати додаткової компенсації схема держави-члена ведення діяльності залишатиме за собою повні права перевіряти відповідні права інвесторів відповідно до власних стандартів і процедур;
 - (c) схема держави-члена ведення діяльності та схема держава-члена розташування головного офісу повною мірою співпрацюватимуть одна з одною для забезпечення того, щоб інвестори отримували компенсації швидко та в правильних розмірах. Зокрема, вони погодять між собою врегулювання випадків наявності зустрічних вимог, які можуть призводити до взаємозаліку в рамках будь-якої зі схем, що впливатиме на розмір виплачуваної інвестору компенсації кожною схемою; (d) схема держави-члена ведення діяльності матиме право стягувати з філій відповідну плату за додаткове покриття на пропорційній основі, що враховує покриття, яке фінансується державою-членом розташування головного офісу. Для цілей спрощення стягнення відповідної плати, схема держави-члена ведення діяльності матиме право припускати, що її зобов'язання за будь-яких обставин будуть обмежені додатковим покриттям, яке вона пропонує, на додаток до покриття, яке пропонує схема держави-члена розташування головного офісу, незалежно від того, чи взагалі сплачує будь-яку компенсацію схема держави-члена розташування головного офісу за вимогами інвесторів у межах території держави-члена ведення діяльності.
-